

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กล่าวขึ้นไม้จัดเป็นไม้ดอกที่สำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่ง ในปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยส่งออกดอกกล้วยไม้และต้นกล้วยไม้ไปขายขั้งต่างประเทศคิดเป็นมูลค่า 744.7 และ 117.9 ล้านบาท ตามลำดับ (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2541) นอกจากนี้ประเทศไทยยังได้รับการยกย่องว่าเป็นแหล่งผลิตกล้วยไม้มีเมืองร้อนที่สำคัญที่สุดของโลก โดยมีเกษตรกรที่ปลูกกล้วยไม้ตัดออกเป็นคราปะมาณ 2,000 ครอบครัว ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย มีพื้นที่ปลูกอยู่ระหว่าง 3 – 5 ไร่ และเป็นส่วนของบริษัทผู้ส่งออก (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2540) สำหรับพื้นที่ปลูกกล้วยไม้ในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2540 มีพื้นที่ปลูกจำนวนทั้งสิ้น 14,500 ไร่ (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2541) ประเทศไทยที่เป็นคู่ค้าที่สำคัญได้แก่ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีการนำเข้ากล้วยไม้จากประเทศไทยประมาณร้อยละ 50, 25 และ 10 ตามลำดับของมูลค่าการส่งออกกล้วยไม้ทั้งหมด ส่วนประเทศไทยก็แข่งขันในการส่งออกกล้วยไม้ที่สำคัญได้แก่ มาเลเซียและสิงคโปร์ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2540)

ปัจจุบันปัญหาหลักของการส่งออกดอกกล้วยไม้ไปยังต่างประเทศ คือมีเพลี้ยไฟ *Thrips palmi* Karny. คิดໄไปกับดอกกล้วยไม้ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2539 เป็นต้นมา ประเทศไทยฝรั่งเศสได้เข้มงวดในการตรวจสอบดอกกล้วยไม้ที่นำเข้าจากประเทศไทย หากพบว่ามีเพลี้ยไฟติดไปกับดอกกล้วยไม้ ก็จะทำการยึดไว้และเพาทำลาย จึงทำให้ผู้ส่งออกได้รับความเดือดร้อนอย่างมาก (กรมวิชาการเกษตร, 2541)

ในส่วนของประเทศไทยสามารถใช้สหภาพยุโรปได้มีการประชุมหารือของคณะกรรมการธุรกิจการร่วมประชาคมยุโรป และมีมติอนุมัติให้แก่ประเทศไทยในการใช้มาตรการลูกเสินเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเพลี้ยไฟจากประเทศไทย ตามประกาศที่ 98/109/EC เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541 โดยได้กำหนดเงื่อนไขการนำเข้าดอกกล้วยไม้จากประเทศไทย ต้องปฏิบัติดังนี้

1. คอกกส์วัยไม่ที่ส่งออกจากประเทศไทยต้องได้รับการปฏิบัติอย่างโดยย่างหนึ่งดังนี้
  - ก. คอกกส์วัยไม่จะต้องผลิตจากแหล่งที่ปลูกจากเพลี้ยไฟ โดยมีการตรวจสอบอย่างเป็นทางการ ซึ่งจะต้องดำเนินการอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ในช่วง 3 เดือนก่อนที่จะส่งออก
  - ข. คอกกส์วัยไม่จะต้องผ่านการรวมยาด้ววยธีการที่ถูกต้องก่อนส่งออกเพื่อปืนหลักประกันว่าคอกกส์วัยไม่ปราศจากเพลี้ยไฟ
2. คอกกส์วัยไม่คั่งกล่าวต้องนี้ให้รับรองปลดศัตรูพืชจากภาระวิชาการเกษตรของไทย กำกับไปด้วย

3. กส์วัยไม่ที่นำเข้าสหภาพยุโรปจะต้องผ่านการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ของประเทศไทยเชิง (กรมวิชาการเกษตร,2541)

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้พิจารณาให้คอกกส์วัยไม่เป็นพืชในโครงการนำร่อง Product Champion เพื่อสนับสนุนการส่งออกโดยได้กำหนดคัญหาศาสตร์ในการพัฒนา เกี่ยวกับแผนควบคุมศัตรูพืช คือส่งเสริมการป้องกันและกำจัดก่อนการส่งออก โดยเฉพาะการส่งออกคอกกส์วัยไม่ไปยังประเทศไทยสมาชิกสหภาพยุโรป (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร,2540)

กรุงเทพมหานครมีพื้นที่การเกษตรรวม 224,853 ไร่ เมืองพื้นที่ที่อยู่ภายในเขตเมืองรวม โดยกำหนดให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม พื้นที่ปลูกคอกกส์วัยไม่ทั้งหมดมี 4,596 ไร่ มีเกษตรกรปลูกคอกกส์วัยไม่ทั้งสิ้น 541 ราย (สำนักงานเกษตรกรกรุงเทพมหานคร,2540) ซึ่งนับได้ว่าเป็นบริเวณที่มีการปลูกคอกกส์วัยไม่ในปริมาณมาก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตคอกกส์วัยไม่ปลดเพลี้ยไฟของเกษตรกรในเขตตั้งกล่าวและนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาปรับปรุงและพัฒนา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการผลิตคอกกส์วัยไม่ปลดเพลี้ยไฟให้เกิดประโยชน์ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตคอกกส์วัยไม่ปลดเพลี้ยไฟ
2. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการผลิตคอกกส์วัยไม่ปลดเพลี้ยไฟ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษาจะเป็นแนวทางในการส่งเสริมการป้องกันและกำจัดเพลี้ยไฟคอกกส์วัยไม่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยทางการผลิต ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมและปัจจัยระดับ มีความสัมพันธ์กับการผลิตกลัวไม่ปลดปล่อยไฟ

ขอบเขตและวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตกลัวไม่ปลดปล่อยไฟโดย เกษตรกรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ เกษตรกรผู้ปลูกกลัวไม่มีเพื่อการส่งออก โดยการคัดเลือกเกษตรกรตัวอย่างจากเกษตรกรที่ได้เข้าทะเบียนไว้กับ กรมส่งเสริมการเกษตร เมื่อปี พ.ศ.2541 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 233 ราย

กรอบแนวความคิด

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

1. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	
เพศ	
อายุ	
ระดับการศึกษา	
ระยะเวลาการปลูกเลี้ยงกลัวไม้	
2. ปัจจัยการผลิต	
ขนาดของพื้นที่ปลูกเลี้ยงกลัวไม้	
จำนวนแรงงาน	
เงินทุน	
รายได้จากการผลิตกลัวไม้	
ความรู้ในการป้องกันและกำจัดไฟกลัวไม้	
3. ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม	
อุณหภูมิ	
ฤดูกาล	
จำนวนชนิดของพืชอาศัยที่อยู่รอบบ้าน	
4. ปัจจัยกระดับ	
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่	
การติดต่อกับเกษตรกรในกลุ่มผู้ปลูกเลี้ยงกลัวไม้	
การติดต่อกับนริษฐ์ผู้ส่งออก	
การได้รับรู้ข่าวสารจากสื่อต่างๆ	

การผลิตกลัวไม่
ปลดปล่อยไฟ

นิยามศัพท์

เกณฑ์การตัวอย่าง หมายถึงเกณฑ์การผู้ป่วยเลือกกล่าวบัญชี เพื่อการส่งออกในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ได้จัดทำเป็นไว้กับกรมส่งเสริมการเกษตรในปี พ.ศ.2541

เพลี้ยไฟกลัวไฟ หมายถึงแมลงศัตรูกล่าวบัญชีมีชนิดหนึ่งที่ทำลายกล่าวบัญชี โดยดูดกินน้ำเลี้ยงของเนื้อเยื่ออ่อน ๆ ของกล่าวบัญชี เช่นกลีบดอก ยอดอ่อนและใบอ่อน ก่อให้เกิดความเสียหายต่อคุณภาพของกล่าวบัญชีและความเสียหายทางเศรษฐกิจ

กล่าวบัญชี หมายถึงพืชใบเดี่ยวน้ำที่อยู่ในวงศ์ Orchidaceae เป็นไม้ตัดดอกที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของไทย กล่าวบัญชีมีดังกล่าวมีหลายสกุล เช่นกล่าวบัญชีสกุล หวาน, หวานซีดีบี, มีอกคร่า, แอลสโตร์เชนตัร์รัม และแทลลีบาน เป็นต้น

การป้องกันและกำจัดเพลี้ยไฟกลัวไฟ หมายถึงขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ ของเกษตรกรที่ใช้ปฏิบัติเพื่อป้องกันและกำจัดเพลี้ยไฟกล่าวบัญชีตามกำหนดนำของทางราชการ

ปัจจัยกระตุ้น หมายถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ทำให้เกษตรกรได้รับรู้ถึงผลเสียของ เพลี้ยไฟ กล่าวบัญชี ทำให้เกษตรกรหันมาป้องกันและกำจัดเพลี้ยไฟกล่าวบัญชี เช่น การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ การได้รับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ

ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม หมายถึงสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของเพลี้ยไฟ กล่าวบัญชีในการเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและการเจริญเติบโต เช่น อุณหภูมิ ฤดูกาล พืชอาศัย เป็นต้น

พืชอาศัยที่อยู่รอบด้าน หมายถึงพืชอาหารของเพลี้ยไฟ เช่น เมล็ด ได้แก่ มะม่วง ส้ม โอมุน มะพร้าว พืชผัก ได้แก่ แตงโม พริก มะเขือเปรี้ยว หน่อไม้ฟรั่ง และกระเจี๊ยบเจี๊ยะ ไม้ดอก ได้แก่ กล่าวบัญชี คุหลาบ เบญจนาคร และดาวเรือง เป็นต้น

เงินทุน หมายถึงจำนวนเงินที่ใช้ในการผลิตกล่าวบัญชีในรอบ 1 ปี

การผลิตกล่าวบัญชีเพื่อส่งออกเพลี้ยไฟ หมายถึงการปฏิบัติของเกษตรกรในการคุ้มครองและป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟกล่าวบัญชีตามหลักวิชาการที่ทางราชการแนะนำเพื่อให้กล่าวบัญชีไม่ปลดปล่อยไฟ